

Pastýřský list k pastoračnímu zaměření roku 2004

Milí bratři v kněžské a jáhenské službě,
milí pastorační pomocníci a pomocnice,
milý a vážený Boží lide v Plzeňské diecézi!
Všechny Vás zdravím slovy našeho Pána, Pokoj Vám!

I když již uplynul téměř měsíc z roku 2004, považuji přesto za velmi důležité a potřebné obrátit se na Vás tímto pastýřským listem. Jeho posláním je, tak jako i v minulých letech, dát našemu společnému snažení a putování jasné duchovní zaměření a program. Má sloužit jak každému z nás v osobním životě, tak i našim společenstvím, zvláště farnostem, ale také vikariátům a celé naší diecézi.

I.) Především je důležité slovo z Písma svatého, které nás bude po celý rok provázet a povzbuzovat. Byly vybrány tyto věty: „*Pane, ke komu bychom šli? Ty máš slova věčného života.*“ (Jan 6, 68). Pronesl je Petr jménem apoštolů ve chvíli, kdy Ježíš dal svým posluchačům veliký příslib, totiž příslib Eucharistie. Mnoho učedníků tuto jeho řeč nepřijalo a odešli. Ježíš však ze svého příslibu, že kdo bude jíst jeho tělo a pít jeho krev, ten s ním bude niterně spojen (viz Jan 6,56), nic neslevil, ba byl ochoten propustit i apoštoly. Říká jim: „*I vy chcete odejít?*“ A jako odpověď pronáší Petr s odvahou a důvěrou: „*Pane, ke komu bychom šli? Ty máš slova věčného života.*“ A ještě dodává: „*A my jsme uvěřili a poznali, že ty jsi ten Svatý Boží.*“ (viz Jan 6,67-69).

Jasná slova, důležitá i dnes, právě tak jako tenkrát. Žijeme ve velkých myšlenkových zmatcích. Křesťanství pro mnohé, bohužel, přestalo být jasnou životní cestou. A pro mnohé, zvláště mladší, jí už ani nikdy nebylo. Lidé v sobě sice mají neurčitou a nejasnou touhu po duchovních věcech, jsou však konfrontováni s velkým množstvím životních orientací. Které věřit? Kterou si vybrat? Často je patrné, že i některým křesťanům tyto nabídky matou hlavu a jsou v pokušení si vedle křesťanství vzít ještě něco dalšího: víru v reinkarnaci, v astrologii, v magii a v nejrůznější pověry. Anebo jsou nakloněni přejímat životní styl lidí kolem sebe: místo celoživotního manželství, jako pevného základu rodiny, nezávazné partnerství na čas, místo věrnosti Desateru Božích přikázání a zásadám evangelia konzumní životní styl s bezohledným: „urvi, co můžeš“. A mohli bychom pokračovat i dál...

Zde jsou důležitá jasná slova a jasná orientace na našeho Pána a Spasitele: „*Pane, ke komu bychom šli? Ty máš slova věčného života.*“ Jste-li nejistí či bezradní, jste-li pokoušeni, chyběli Vám odvaha jít proti proudu, máte-li málo nadšení, opakujte si je stále znovu, říkejte si je vícekrát každý den. Dodají Vám sílu a odvalu, protože to nejsou jen slova lidská, ale Boží, která mají moc uskutečňovat to, co obsahují. A pomohou nejen Vám, ale i lidem kolem Vás. Když uvidí Vaši jasnou a rozhodnou orientaci, odvalu a nadšení, budou Vás chtít následovat.

II.) Letošní rok je pro nás i pro celou Evropu mimořádně významný: 1. května, tedy prakticky už za tři měsíce, dojde k rozšíření Evropské unie a také my se staneme členy tohoto velkého společenství. Bude to pro nás dobré? Co od tohoto významného kroku můžeme očekávat? Tyto otázky si jistě všichni, aspoň občas, klademe. A právem, vždyť mnohé z toho negativního, co k nám přišlo se svobodou po roce 1989, přišlo právě ze Západní Evropy. Je ovšem třeba hned dodat, že přichází také mnoho dobrého. Například se díky vstupu do Evropské unie narovnaly a narovnávají naše pokřivené zákony a jejich dodržování.

Svatý Otec Jan Pavel II. nás však vybízí k jinému kladení otázek. Chce, abychom se my, křesťané, ptali, „co my přineseme Evropě“. Ve svém listě „Ecclesia in Europa“ (Církev v Evropě), který má podtitul „O Ježíši Kristu žijícím ve své církvi, prameni naděje pro

Evropu“, mimo jiné píše (viz čl. 120, 121): „*Evropa musí učinit kvalitativní skok a uvědomit si své duchovní dědictví. Tento podnět jí může dodat jen obnovené naslouchání Kristovu evangeliu. Je věcí všech křesťanů, aby se zasazovali o nasycení tohoto hladu a žízně po životě. Proto cítí církev povinnost znovu mocně hlásat poselství naděje, které jí Bůh svěřil, a opakuje Evropě: ... nepropadej malomyslnosti, nevzdávej se způsobům myšlení a života, jež nemají budoucnost, protože se neopírají o pevnou jistotu Božího slova! ... Neboj se! Evangelium není proti tobě. ... V evangeliu, jímž je Ježíš, najdeš pevnou a trvalou naději, po které toužíš. Je to naděje založená na Kristově vítězství nad hříchem a smrtí. Chtěl toto vítězství pro tvou spásu a pro tvou radost. Bud' si jista, že evangelium naděje nezklame! V pohnutých životních osudech tvých minulých i současných dějin je světlem, které osvěcuje tvou cestu a dává jí směr; je mocí, která tě posiluje ve zkouškách; je proroctvím o novém světě; je znamením nového počátku; je výzvou všem, věřícím i nevěřícím, aby se vydávali na stále nové cesty, které ústí do „Evropy ducha“, aby z ní vytvořili pravý společný dům, kde je radost žít.“*

Povzbuzení těmito slovy Svatého otce, přimkněme se tedy ke Kristu a spolu s ostatními křesťany Evropy Krista svým životem i slovy Evropě nabídněme jako její jedinou naději a perspektivu. Výrazným krokem k tomu bude společná pouť národů střední Evropy do rakouského Mariazell pod heslem Kristus - naděje Evropy, která se koná 22. května. Zvu Vás na ni. Přihlásit se můžete u svých duchovních správců.

III.) Vzhledem k této mezinárodní pouti, která se koná pouhý týden před obvyklým termínem diecézních dnů víry, bylo rozhodnuto v letošním roce diecézní dny víry neslat a místo toho uspořádat dny víry v každém vikariátě. Jejich smyslem je podpořit konkrétní život církve na úrovni vikariátů. Navíc je naděje, že vikariátních dnů víry se zúčastní i ti, kteří se nemohou obvykle zúčastnit diecézních dnů víry. Proto Vás všechny zvu na dny víry uspořádané ve Vašem vikariátě. Bližší informace o tom, kdy a kde se budou ve Vašem vikariátě dny víry konat, Vám dá Váš duchovní správce.

IV.) A na závěr listu chci ještě shrnout a konkretizovat:

- slovo z Písma na tento rok je z Janova evangelia, Jan 6,68: „Pane, ke komu bychom šli? Ty máš slova věčného života.“

- motto letošního roku je: Kristus - naděje Evropy

- vstup do Evropského společenství je spojen pro nás, české, moravské a slezské křesťany s úkolem: společně s křesťany jiných zemí i s lidmi dobré vůle zastávat a prosazovat v osobním i společenském životě křesťanské postoje a hodnoty, usilovat o „Evropu ducha“ a ukazovat, že Kristus je její jediná naděje; povzbuzením k tomu bude účast na pouti národů v Mariazell 22. května

- prostor Evropy je často příliš velký pro konkrétní život ve společenství; proto se prosazuje Evropa regionů - ty odpovídají přibližně území krajů či diecézí; i ty jsou však pro život společenství někdy příliš velké; v našich podmínkách jsou vyhovujícím a přehledným územím pro život církve vikariáty, jejich společenství dává možnost živých osobních vztahů: podporujeme proto letos život na úrovni vikariátů; jeho konkrétním výrazem ať jsou vikariátní dny; udělejme vše pro to, abychom se jich mohli zúčastnit a aby se staly velkým povzbuzením pro všechny.

Závěrem chci poděkovat všem duchovním správcům, kteří pastýřské listy veřejně čtou a také všem věřícím, kteří je berou vážně a přijímají výzvy, jež jsou v nich obsažené.

Vyprošuji Vám všem i Vaším drahým hojné Boží požehnání.

Váš biskup + František

V Plzni dne 26. ledna 2004

